

Praksis, at Politimesteren sender Meddelelse om Navneansøgninger til Ministeriet, og at han først, naar han faar Meddelelse om, at Navnet ikke er optaget blandt de forbeholdte Navne, giver Tilladelsen. Jeg tror i Virkeligheden, vi kommer tilstrækkelig langt med Lovforslaget, som det foreligger, og haaber, at Folketinget vil vedtage det i denne Skikkelse.

Christmas Møller: Jeg kan ikke dele Justitsministerens Anskuelse, at det vilde være urigtigt at forbyde at tage et beskyttet Efternavn som Fornavn. Hvis der f. Eks. er nogle Forældre, der er saa begejstrede for den højtærede Justitsminister — den højtærede Minister har jo allerede været inde paa sit eget Navn —, at de vilde lade deres Barn døbe Peter Rytter Jensen, og den paagældende derefter kaldes ved hele dette Navn, altsaa Peter Rytter Jensen, vil man i al Almindelighed gaa ud fra, at dette Menneske har den store Ære at være i Familie med den højtærede Justitsminister. Naar Efternavnet ikke beskyttes mod at benyttes som Fornavn, vil det faktisk kunne benyttes som Fornavn paa en saadan Maade, at Folk i al Almindelighed maa faa den Opfattelse, at den, der kalder sig saaledes, har Forbindelse med den Slægt, som bærer det paagældende som Fornavn anvendte Efternavn. Derfor forekommer min Henstilling til Justitsministeren om Beskyttelse af Efternavne mod Benyttelse som Fornavne mig at være berettiget. Justitsministeren har heller ikke Ret i, at en saadan Beskyttelse vilde volde Vanskeligheder. Der udgives nu en Fortegnelse over beskyttede Navne, og der kommer aarlig et Tillæg dertil. Det vil altsaa kun være et ringe Arbejde for Præsten eller den, der skal indføre Barnets Navn, at undersøge, hvorvidt det opgivne Navn maatte antages som Fornavn.

A. C. Meyer: Skønt jeg ikke ønsker at hedde andet, end jeg hedder, kan jeg godt mene, at der er Tilfælde, som jeg nys har udtalt, hvor man kunde ønske en Tilføjelse til sit Navn, for at det kunde skelnes fra andre. Jeg er enig med den højtærede Justitsminister i, hvad han har udtalt i saa Henseende, og mener heller ikke, der er nogen Grund til at gøre Opførelser over det foreliggende Lovforslag. Jeg tror, det vil faa en meget let Gang gennem Tinget. Men jeg vil gerne berigtige en lille Misforstaaelse, som baade det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og

den højtærede Justitsminister gjorde sig skyldig i. Jeg mener ikke, at man skal hente Navnene, der føjes til andre, fra fremmede Lande og antage fremmed klingende Efternavne, men at man skal holde sig til de gode, gamle danske velklingende Navne, af hvilke der findes en overordentlig Mængde. Jeg vil ikke absolut henvise Folk til at hente Navne fra Udlandet, men jeg nævnte, at man i Syden har Navne, som klinger ganske overordentlig godt i danske Øren, ligesom det gode Navn Jensen klinger fortræffelig i græske Øren. Jeg kan nævne en dansk Artist Olsen, der kaldte sig Olshansky, under hvilket Navn han har virket i mange Aar i forskellige Cirkus. Navnet Olshansky klinger aabenbart godt i danske Øren. Jeg kan ogsaa nævne et Tilfælde, hvor en Mand, der hed Pedersen, havde antaget det berømte romerske Navn Plinius — der findes to Berømt heder af det Navn, den ældre og den yngre Plinius; jeg ved ikke, hvilken af disse to Historiekrivere han har taget Navnet fra. Nu fortæller et æret Medlem, at vedkommende har faaet Navnet Pedersen forandret til Plinius. Det klinger ikke dansk, men i øvrigt vil jeg som god dansk Mand og netop som god dansk Mand i Kraft af, at jeg er Socialdemokrat, sætte Pris paa, at man, naar man ønsker at forandre sit Navn, vælger det nye, saaledes at det har dansk Klang.

Justitsministeren (Rytter): Den Ulykke, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nævnte, betragter jeg ikke som en Ulykke. Jeg vilde betragte det som en stor Ære, om mit Navn, Rytter, blev brugt som Fornavn, fordi Forældrene var saa begejstrede for det. Men jeg skal nævne en Ting til, som er vigtigere. Det ærede Medlem har ikke Ret i, at en saadan Beskyttelse, som han omtaler, ikke vilde volde Vanskeligheder. Den vilde netop volde umaadelige Vanskeligheder. Naar et Barn skulde døbes, f. Eks. med Navnet Jensen og med Fornavnet Rytter, saa skal Præsten se, om dette sidste Navn er forbeholdt. Han ser, det er forbeholdt, men dette udelukker jo ikke, at Barnet alligevel kan faa Navnet tillagt, forudsat nemlig, at alle de, der hedder Rytter, giver deres Samtykke. Skal saa Præsten virkelig til at se efter, om der foreligger Samtykke fra alle dem, der har dette Navn? For man vil dog ikke hævde, at et Barn overhovedet ikke skulde kunne komme til at hedde Rytter til Fornavn. Præsten vil altsaa faa en Mængde Vanskelig-